

**DYREKTYWA RADY
z dnia 25 lutego 1964 r.**

**w sprawie zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w
dziedzinie reasekuracji i retrocesji
(64/225/EWG)**

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 54 ust. 2 i 3 i art. 63 ust. 2,

uwzględniając powszechny program znoszenia ograniczeń swobody przedsiębiorczości¹, w szczególności jego tytuł IV A,

uwzględniając powszechny program znoszenia ograniczeń swobody świadczenia usług², w szczególności jego tytuł V C,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia³,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

powszechny program stanowi, że wszystkie gałęzie reasekuracji muszą być, bez wyróżnień, przed końcem 1963 r. zliberalizowane w zakresie zarówno prawa przedsiębiorczości jak i świadczenia usług;

reasekuracja podlega wpływom nie tylko przedsiębiorstw specjalizujących się w reasekuracji, ale także tak zwanych przedsiębiorstw mieszanych, które zajmują się zarówno ubezpieczeniami bezpośrednimi jak i reasekuracją i które powinny więc zostać uwzględnione we wprowadzaniu w życie niniejszej dyrektywy w stosunku do tej części ich działalności, która dotyczy reasekuracji i retrocesji;

do celów zastosowania środków dotyczących swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług, spółki powinny być traktowane w taki sam sposób jak osoby fizyczne, które są obywatelami Państw Członkowskich, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 58 i, gdzie konieczne, warunku, istnienia prawdziwego i ciągłego połączenia z gospodarką Państwa Członkowskiego; tak więc od żadnej spółki nie wymaga się, aby mogła skorzystać z takich środków, spełnienia żadnych dodatkowych warunków, a w szczególności od żadnej spółki nie można wymagać uzyskania jakiegokolwiek specjalnego zezwolenia nie wymaganego od spółek krajowych pragnącej prowadzić szczególną działalność gospodarczą; jednak, takie jednolite traktowanie nie powinno zapobiegać wymaganiom Państw Członkowskich, aby spółka kapitałowa prowadziła działalność w ich krajach w sposób zgodny z prawem Państwa Członkowskiego oraz, że powinna wykazać wielkość kapitału subskrybowanego w dokumentach handlowych, których używa w przyjmującym Państwie Członkowskim,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie zniosą, w stosunku do osób fizycznych i spółek objętych tytułem I powszechnych programów znoszenia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, których dotyczy tytuł III wymienionych powszechnych programów wpływających na prawo przedsiębiorczości, określonych w art. 2 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się do:

1. Działalności osób prowadzących działalność na własny rachunek w dziedzinie reasekuracji i retrocesji objętych grupą ex 630 w załączniku I do powszechnych programów znoszenia ograniczeń swobody przedsiębiorczości;
2. W szczególnych przypadkach osób fizycznych, spółek, których dotyczy art. 1, które zajmują się zarówno ubezpieczeniami bezpośrednimi jak i reasekuracją i retrocesją, w tej części ich działania, która dotyczy reasekuracji i retrocesji.

Artykuł 3

W art. 1 stosuje się szczególnie do ograniczeń wynikających z następujących przepisów:

a) w zakresie swobody przedsiębiorczości:

- w Republice Federalnej Niemiec:

1) Ustawa z dnia 6 czerwca 1931 r., (VAG) art. 106 ust. 2 zdanie ostatnie, i art. 111 ust. 2, gdzie federalny Minister Gospodarki otrzymuje uznaniowe prawo do nałożenia na obcokrajowców warunków podejmowania działalności w dziedzinie ubezpieczeń oraz do zakazania im prowadzenia takiej działalności na obszarze Republiki Federalnej Niemiec;

2) Gewerbeordnung, art. 12, i ustawa z dnia 30 stycznia 1937 r., art. 292, gdzie wymaga się od zagranicznych spółek uzyskania wcześniejszego zezwolenia;

- w Królestwie Belgii:

Rozporządzenie królewskie nr 62 z dnia 16 listopada 1939 r. i rozporządzenie Ministra z dnia 17 grudnia 1945 r., które wymaga posiadania legitymacji służbowej,

- w Republice Francuskiej:

1) Dekret z mocą ustawy z dnia 12 listopada 1938 r. i dekret z dnia 2 lutego 1939 r., oba zmienione ustawą z dnia 8 października 1940 r., które wymagają posiadania dowodu tożsamości kupca;

2) art. 2 akapit drugi ustawy z dnia 15 lutego 1917 r., zmieniony i uzupełniony przez dekret z mocą ustawy z dnia 30 października 1935 r., które wymaga uzyskania specjalnego zezwolenia.

- w Wielkim Księstwie Luksemburga:

Ustawa z dnia 2 czerwca 1962 r., art. 19 i 21 (Memoriał A nr 31 z dnia 19 czerwca 1962 r.).

b) w zakresie swobody ąwiadczenia usług:

- w Republice Francuskiej:

Ustawa z dnia 15 lutego 1917 r., zmieniona przez dekret z mocą ustawy z dnia 30 października 1935 r.;

1) art. 1 akapit drugi, który zezwala Ministrowi Finansów na stworzenie wykazu wyszczególnionych przedsiębiorstw, bądź przedsiębiorstw z określonego kraju, z którymi nie wolno zawrzeć umowy o reasekuracji i retrocesji bez względu na osobę, własność czy odpowiedzialność;

2) art. 1 akapit ostatni, który zakazuje podejmowania ryzyka reasekuracji i retrocesji ubezpieczonego przez przedsiębiorstwa określone w ust. 1 powyżej;

3) art. 2 akapit pierwszy, który wymaga, aby imię osoby, której dotyczy wspomniany artykuł zostało zgłoszone Ministrowi Finansów dla uzyskania zatwierdzenia;

- w Republice Włoch:

art. 73 akapit drugi tekstu skonsolidowanego zaakceptowanego w drodze dekretu nr 449 z dnia 13 lutego 1959 r., który zezwala Ministrowi Przemysłu i Handlu na wprowadzenie zakazu transferu ryzyka reasekuracji lub retrocesji wyszczególnionym zagranicznym przedsiębiorstwom, które nie ustanowiły przedstawicielstwa prawnego na terenie Włoch.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie podejmą ąrodki konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie szeąciu miesięcy od jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 1964 r.

W imieniu Rady

H. FAYAT

Przewodniczący

KONSULTACJA KOMITETU EKONOMICZNO - SPOŁECZNEGO w sprawie "Propozycji dyrektywy dotyczącej reasekuracji i retrocesji" A. WNIOSEK O WYDANIE OPINII

W trakcie 79 posiedzenia w dniach 24/25 września 1962 r. Rada podjęła decyzję o zasięgnięciu, zgodnie z art. 54 ust. 2 i art. 63 ust. 2 Traktatu, opinii Komitetu Ekonomiczno - Społecznego w sprawie zaproponowanej przez Komisję dyrektywy, mającej na celu zniesienie, w zakresie reasekuracji i retrocesji, ograniczeń swobody przedsiębiorczości i swobody ąwiadczenia usług.

Wniosek o wydanie opinii na temat tego, przytoczonego poniżej, dokumentu został skierowany na piśmie z dnia 10 października 1962 r. przez Pana E. Colombo, Przewodniczącego Rady do Pana E. Roche, Przewodniczącego Komitetu Ekonomiczno - Społecznego:

Propozycja dyrektywy znoszącej, w zakresie reasekuracji i retrocesji, ograniczenia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając postanowienia Traktatu, w szczególności jego art. 54 ust. 2 i art. 63 ust. 2,

uwzględniając program ogólny znoszenia ograniczeń swobody przedsiębiorczości, w szczególności jego tytuł IV A,

uwzględniając program ogólny znoszenia ograniczeń swobody świadczenia usług, w szczególności jego tytuł V C,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

wszystkie gałęzie reasekuracji są bez wyjątku objęte liberalizacją przed końcem 1963 r. na mocy programów ogólnych, określonych powyżej, zarówno w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej, jak i w zakresie świadczenia usług;

reasekuracja jest prowadzona nie tylko przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwa, ale także przez przedsiębiorstwa zwane mieszanymi, które poza reasekuracją zajmują się także ubezpieczeniem bezpośrednim i które powinny w związku z tym mieć prawo zastosowania niniejszej dyrektywy do części swej działalności dotyczącej reasekuracji i retrocesji;

transfery wynikające z wykonania umów o reasekuracji i retrocesji są tradycyjnie zaliczane do transferów płatności, a nie do przepływu kapitałów, i w związku z tym powinny być automatycznie objęte liberalizacją na podstawie art. 106 ust. 1, najpóźniej równocześnie z wykonaniem niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie usuwają, w stosunku do osób określonych w tytule I programów ogólnych znoszenia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, ograniczenia wymienione w tytule III wspomnianych programów, odnoszące do rodzajów działalności wymienionych w art. 2.

Artykuł 2

1. Przepisy niniejszej dyrektywy stosują się do rodzajów działalności prowadzonych na własny rachunek w zakresie reasekuracji i retrocesji, zaliczonych do grupy ex 630 załącznika I do programu ogólnego znoszenia ograniczeń swobody przedsiębiorczości.

2. W skład osób, określonych w art. 1, wchodzi osoby prowadzące mieszane rodzaje działalności i korzystające ze środków przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy odnośnie części ich działalności, obejmującej reasekurację i retrocesję.

Artykuł 3

W art. 1 wymienia się w szczególności ograniczenia wynikające z przepisów:

a) Które, w przypadku prowadzenia działalności w zakresie reasekuracji, traktowanej jako zajęcie główne lub dodatkowe, pozwalają uzależnić prawo do podejmowania tej działalności na warunkach wymaganych jedynie od osób, określonych w art. 1, lub zakazać według uznania tym osobom prowadzenia wspomnianej działalności, lub też wymagają jedynie od tych osób zezwolenia lub dokumentu wystawionego przed przystąpieniem do prowadzenia reasekuracji:

- W Republice Federalnej Niemiec:

1) Ustawa z dnia 6 czerwca 1931 r. ze zmianami wprowadzonymi przez ustawę z dnia 31 lipca 1951 r. (VAG): art. 106 akapit ostatni i art. 111 ust. 2, które przyznają Ministrowi Federalnemu Spraw Gospodarczych odpowiednio: prawo do narzucania dowolnych warunków podejmowania działalności i prawo do zakazywania według uznania jej prowadzenia na terytorium Niemiec;

2) Gewerbeordnung: art. 12 i ustawa z dnia 30 stycznia 1937 r. art. 292, który wymaga od zagranicznych spółek wcześniejszego zezwolenia.

- W Królestwie Belgii:

Rozporządzenie królewskie nr 62 z dnia 16 listopada 1939 r. i rozporządzenie Ministra z dnia 17 grudnia 1945 r., które nakładają obowiązek posiadania legitymacji służbowej.

- W Republice Francuskiej:

1) Dekret z mocą ustawy z dnia 12 listopada 1938 r i dekret z dnia 2 lutego 1939 r. ze zmianami wprowadzonymi przez ustawę z dnia 8 października 1940 r., które nakładają obowiązek posiadania dowodu tożsamości kupca;

2) Ustawa z dnia 15 lutego 1917 r. ze zmianami i uzupełnieniami wprowadzonymi przez dekret z mocą ustawy z dnia 30 października 1935 r.: art. 2 akapit drugi, który wymaga specjalnego zezwolenia.

- W Wielkim Księstwie Luksemburga:

Rozporządzenie wielkksiążęce z dnia 14 sierpnia 1934 r. art. 6, który nakłada obowiązek corocznego odnawiania zezwolenia handlowego.

- W Republice Francuskiej:

Ustawa z dnia 15 lutego 1917 r. ze zmianami wprowadzonymi przez dekret z mocą ustawy z dnia 30 października 1935 r.:

1) art. 1 ust. 2, który daje Ministrowi Finansów prawo do sporządzania wykazu określonych przedsiębiorstw lub przedsiębiorstw należących do określonego Państwa,

którym nie wolno we Francji reasekurować ani retrocedować żadnego ryzyka dotyczącego osoby, dobra lub odpowiedzialności.

2) art. 1 ostatni akapit, który zakazuje wyrażania zgody na reasekurację lub retrocesję ryzyka ubezpieczonego przez przedsiębiorstwa, określonych powyżej w pkt. 1.

- W Republice Włoskiej:

Jednolity tekst zatwierdzony przez dekret nr 449 z dnia 13 lutego 1959 r. art. 73 ust. 2, który przyznaje Ministrowi Przemysłu i Handlu prawo do zakazywania cesji ryzyka, będącego przedmiotem reasekuracji lub retrocesji, określonym przedsiębiorstwom zagranicznym, które nie ustanowiły swego przedstawicielstwa prawnego na terytorium Włoch.

W związku z tym zainteresowane Państwa Członkowskie zmieniają wyżej wymienione przepisy.

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne w celu dostosowania się do niniejszej dyrektywy w terminie stu osiemdziesięciu dni od jej ogłoszenia oraz niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do wszystkich Państw Członkowskich.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

B. OPINIA KOMITETU EKONOMICZNO - SPOŁECZNEGO

W trakcie 26 posiedzenia odbywającego się w Paryżu w dniach 30/31 stycznia 1963 r.

Komitet Ekonomiczno - Społeczny wydał następującą opinię:

OPINIA KOMITETU EKONOMICZNO - SPOŁECZNEGO

w sprawie "Propozycji dyrektywy znoszącej, w zakresie reasekuracji i retrocesji, ograniczenia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług"

KOMITET EKONOMICZNO - SPOŁECZNY,

uwzględniając wniosek Rady Ministrów Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej o wydanie opinii, z dnia 10 października 1962 r., w sprawie propozycji dyrektywy znoszącej, w zakresie reasekuracji i retrocesji, ograniczenia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług;

uwzględniając art. 54 ust. 2 i art. 63 ust. 2 Traktatu ustawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą;

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na temat programu ogólnego znoszenia ograniczeń swobody przedsiębiorczości (dok. KES nr 20/61 z dnia 2 lutego 1961 r.);

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego na temat programu ogólnego znoszenia ograniczeń swobody świadczenia usług (dok. KES nr 19/61 z dnia 2 lutego 1961 r.);

uwzględniając postanowienia art. 23 regulaminu wewnętrznego Komitetu;

uwzględniając opinię sekcji wyspecjalizowanej w zakresie działalności na własny rachunek i usług z dnia 8 stycznia 1963 r. (dok. KES nr 335/62 fin.);

uwzględniając sprawozdanie przedstawione przez sprawozdawcę i obrady Komitetu Ekonomiczno - Społecznego w czasie sesji plenarnej w dniu 30 stycznia 1963 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

ograniczenia w dziedzinie reasekuracji i retrocesji są nieliczne;

w dziedzinie reasekuracji międzynarodowej prowadzenie działalności odgrywa rolę drugorzędną;

niniejsza dyrektywa ma na celu zniesienie ograniczeń ustawowych w swobodzie świadczenia usług i w swobodzie przedsiębiorczości w dziedzinie reasekuracji i retrocesji;

w dziedzinie reasekuracji i retrocesji nie chodzi o transfer kapitałów, lecz o transfer płatności,

WYDAJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

"Propozycja dyrektywy znoszącej, w zakresie reasekuracji i retrocesji, ograniczenia w swobodzie przedsiębiorczości i swobodzie świadczenia usług" zostaje zatwierdzona z zastrzeżeniem następujących zaleceń i propozycji zmiany:

W drugim akapicie preambuły

Komitet proponuje następujące odczytanie tego akapitu:

"reasekuracja jest prowadzona nie tylko przez przedsiębiorstwa wyspecjalizowane, ale także przez przedsiębiorstwa zwane mieszanymi, które poza reasekuracją prowadzą także ubezpieczenia bezpośrednie;"

Artykuł 1

Komitet proponuje następujące brzmienie art. 1:

"Państwa Członkowskie usuwają, w odniesieniu do osób fizycznych i prawnych wskazanych w tytule I programów ogólnych znoszenia ograniczeń w swobodzie przedsiębiorczości i w swobodzie świadczenia usług, wszelkie ograniczenia wymienione w tytule II wspomnianych programów odnoszące się do działalności wymienionych w art. 2."

Artykuł 3

Komitet uznaje za pożądane podkreślenie charakteru wyrażającego, a nieograniczającego art. 3 poprzez następujące brzmienie:

"W art. 1 wskazuje się w szczególności ograniczenia, których charakter jest uciążony poniżej:

a) Przepisy, które w przypadku podjęcia działalności gospodarczej w zakresie reasekuracji, prowadzonej jako działalność główna lub dodatkowa, pozwalają uzależnić prawo podejmowania tej działalności od warunków szczególnych, wymaganych jedynie od osób, określonych w art. 1 lub, według uznania, zakazać tym osobom wykonywania tej działalności, lub też wymagają, żeby osoby te mogły prowadzić reasekurację po udzieleniu im zezwolenia czy też w wyniku wcześniejszego wydania im dokumentu.

Poza rodzajami dyskryminacji napotykanymi jeszcze w praktykach administracyjnych, można wymienić w szczególności: (Wyliczenie).

b) Przepisy pozwalające zakazać lub utrudnić świadczenie usług osobom, określonym w art. 1. Poza rodzajami dyskryminacji napotykanymi jeszcze w praktykach administracyjnych, można wymienić w szczególności:

ad. a) W Republice Francuskiej

Komitet proponuje dodanie do zamieszczonego tu wyliczenia punktu trzeciego o następującym brzmieniu:

"3° Dekret z mocą ustawy z dnia 14 czerwca 1938 r., art. 1 ust. 2, pkt 5, w myśl, którego wyłącza się spod kontroli jedynie towarzystwa zawodowo zajmujące się reasekuracją";

Artykuł 4

Komitet proponuje następujące brzmienie art. 4:

"Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do dostosowania do niniejszej dyrektywy swych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, jak również swych praktyk administracyjnych odnoszących się do działalności na własny rachunek w zakresie reasekuracji i retrocesji, zaliczonych do pozycji ex 630 załącznika I do programu ogólnego znoszenia ograniczeń swobody przedsiębiorczości, w terminie 180 dni od chwili jej ogłoszenia, i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję."

Sporządzono w Paryżu, dnia 30 stycznia 1963 r.

Przewodniczący Komitetu Ekonomiczno - Społecznego
Emile ROCHE

---

²	Dz.U.	nr	56	z	15.1.1962,	str.	32/62.
³	Dz.U.	nr	33	z	4.3.1963,	str.	482/63.
⁴	Dz.U. nr 56 z 4.4.1964, str. 882/64.						

Serwis internetowy KNUiFE